

**СТАНОВИЩЕ
НА
ЦВЕТОМИРА КРАСИМИРОВА РУСЕВА, НВУ „ВАСИЛ ЛЕВСКИ“**

Съвет по външна политика, отбрана и сигурност

ОТНОСНО: НАЦИОНАЛНАТА СИГУРНОСТ И ПРАВАТА НА
ЧОВЕКА В КОНТЕКСТА НА МИГРАЦИОННАТА КРИЗА

Проблематиката на предложената тема е изключително сложна. В последните няколко месеца стана ясно, че миграционната криза е проблем номер едно за националната сигурност на Република България и тази на всяка страна в Европа. Според мен, за да се дава мнение и да се вземат решения по въпроса, е нужно да се изяснят няколко много важни аспекта на проблема.

На първо място трябва да се установи разликата между бежанец и икономически имигрант. Това е от изключителна важност за начина, по който ще се третират чужденците пресекли българската граница по един или друг начин. Според Закона за убежището и бежанците на Република България “Бежанец е чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея”. Бежанецът търси закрила в най – близката до него държава, в която няма война и той няма да бъде преследван. Хората прекосили през територията на съседни на България страни, които незаконно преминават държавната ни граница с цел да намерят по - добър живот в Западна Европа не бива да се третират като бежанци нуждаещи се от подкрепата на страната ни, тъй като те търсят по – добре платена работа и повече социални облаги, а не спасение от войната. Достатъчно доказателство за това са гражданите на африкански държави насочили се в последния месец към Европа, които следват сирийския пример.

Много важна част от проблема е фактът, че малкият процент на хората, които в действителност бягат от войната в Сирия, няма желание да бъдат интегрирани в държавата, в която пребивават в момента. Ако тези хора имаха желание да бъдат приобщени към нацията на приемащата ги държава, то тогава те биха избрали страна със сходен бит, култура и със същата религия. Дори само фактът, че са избрали именно България доказва

нежеланието им за интеграция. Всяко министерство в страната се опитва да намери начин за по - бърза и ефикасна интеграция, а истината е, че тя трябва да започне от масата хора, която трябва да бъде приобщена. Колкото и усилия и механизми да прилага България, тя не би могла да интегрира човек, който не иска да бъде интегриран.

Всеизвестен факт е, че в страната ни под маската на онеправдани бежанци постоянно влизат хора проповядващи радикален ислям и правещи опити за разпространяване на идеите си сред българското население. Това е проблем, на който според мен не се обръща достатъчно внимание, а именно той скоро може да доведе до пагубни последици. Не бива да се пренебрегват нещастията случващи се из цяла Западна Европа. Всеки един преминал нелегално държавната граница на България трябва да се подлага на обстоен разпит и да търпи последиците от нелегалното си влизане в страната. Именно заради това мерките по държавните граници на страната трябва да бъдат засилени. Правата на служителите на Гранична полиция трябва да бъдат увеличени, защото в крайна сметка тяхната задача е да пазят държавата и народа. Проучването на хората получаващи статут трябва да се подобри. С повече работа от страна на компетентните органи България няма да последва съдбата на Франция.

Правата и задълженията на бежанците в България са регламентирани от два правни документа: Закон за убежищата и бежанците и Конвенция за статута на бежанците (Женевска конвенция). Българската държава спазва своите задължения към хората очакващи или получили статут, но от друга страна именно тези хора извличат само правата, но не и задълженията си. Средствата за наказване на неспазено задължение се прилагат само спрямо български граждани, но когато дойде време да бъдат приложение спрямо бежанец или имигрант, Европейският съюз не позволява това. В страната има достатъчно конфликти на верска и етническа основа и още една малцинствена (или поне за сега) група всява допълнително напрежение. Демографската гледана точка на въпроса е изключително важна. Необходимо е отстраняване на възможностите за поглъщане на българското население от страна на всеки друг етнос. За решаването на този проблем е нужна промяна в законите на страната, тяхната неподвластност, строгост и безпристрастност.

Когато говорим за мерки срещу тероризма, проверки по границите и защита на местното население не става въпрос за нарушаване на каквито и да било човешки права. Защитата на териториалната цялост и единството на нацията са задължение на всяка една държава и са от изключителна важност в размирния свят в който живеем. Българският закон не нарушава ничии човешки права, но той трябва да работи за България и за българските граждани, а не за нечий чужд интерес и за социалните облаги на нечий чужди граждани.

Националната сигурност на България в последните няколко години е изключително занижена и факторите за това са много, но миграционната криза е още една спънка за страната ни. Нейното решаване е не само национален, но и международен проблем. Бъдещето на цяла Европа е изключително неясно и България трябва добре да обмисли позициите си и да вземе правилните решения за своето бъдещо развитие.